

Джмелик

Наталія Грегуль

Щойно сонечко пригріло,
Джмелик взявся вмиль за діло,
Розпушив смугастий светрик,
І в політ зібрався перший.

Вдався мандрівник завзятий,
Всюди прагне політати,
Задзижчав товстун щосили,
Й звився в небо вище сливи.

Курс угору взяв рішучий,
Мов безстрашний джин летючий,
Висота геть не лякає,
Джмелик крильця файні має!

Облетів садок, повітку,
Заирнув у кожную квітку,
В лапки назбирав пилку,
Пив медок та й досхочу.

А коли літять втомився,
Деся під дубом приземлився,
Відпочить присів на хвилю,
Й задрімав, як дід Василько.

Спить собі, сопе тихенько,
Й невтямки, не знав маленький,
Що літять навчивсь на вдачу,
Бо законів геть не бачив!

Народився він у полі,
Не вивчав законів в школі,
Та дарма – дзижчить, радіє,
Бо літати добре вміє!

Джміль літає проти правил,
Він про них не чув, прогавив!

От створити б апарати,
Щоб як джмелики літати!
02.07.2026